

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi maatilatalouden tuloverolain 13 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan maatilatalouden tuloverolakia muutettavaksi siten, että pinta-alaperusteisessa metsäverotuksessa myönnettävän uudistamisvähennyksen markkamääriä tarkistetaan uudistamismenojen nousun johdosta. Uudistamisvähennyksen määrä kylvöalueilla nousisi 100 markalla ja istutusalueilla 300 markalla hehtaarilta.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Sitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1994 toimitettavassa verotuksessa.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

Vuoden 1991 alusta voimaan tulleen metsäverotusta koskevan uudistuksen yhteydessä maatilatalouden tuloverolakiin (543/67) lisättiin uudistamisvähennystä ja taimikkovähennystä koskevat säännökset. Lain 13 §:n 7 momentin mukaan vähennysten määrät tarkistetaan, jos metsäntutkimuslaitoksen laskelmien perusteella on todettu vähennysten määrien perusteena olevissa menoissa ainakin viiden prosentin lisäys tai alennus. Vähennysten määriä on tarkistettu sekä vuodelta 1992 että 1993 toimitettavissa verotuksissa sovellettavilla laeilla (929/92 ja 936/93).

Vuodelta 1993 toimitettavassa verotuksessa verovelvollisella on oikeus metsätalouden puhtaasta tulosta erikseen vähentää metsän uudistamismenot uudistamisvähennyksenä luontaisen uudistamisen alueella 700 markkaa hehtaarilta, kylvöalueilla 1 500 markkaa hehtaarilta ja istutusalueilla 2 900 markkaa hehtaarilta. Taimikkovähennyksen määrä on 800 markkaa hehtaarilta. Vähennysoikeus on niillä verovelvollisilla, jotka ovat valinneet pinta-alaperusteisen verotuksen vuoden 1993 alusta 13 vuodeksi eteenpäin.

Hehtaarikohtaisten vähennysten markkamääriä laskettaessa vähennyksen perusteena olevat vuotuiset kokonaiskustannukset on jaettu vähennyksen kunakin vuonna saaneilla pinta-aloilla. Vuosille 1991 ja 1992 saaduista yksikkökustannuksista on laskettu keskiarvo, joka on indeksoitu vuoden 1993 tasolle.

Kun puun myyntitulojen verotukseen siirtyneiden metsänomistajien taimikoiden pinta-aloista ei ole saatavana kattavasti tietoa, vähennysten laskutapaa on muutettu siten, että vuosille 1991 ja 1992 laskettujen yksikkökustannusten keskiarvo on suoraan indeksoitu vuoden 1994 tasolle käyttämällä metsätalouden tuntipalkkaisten työntekijöiden ansiotasoindeksiä. Mahdollisista muutoksista voidaan tämän laskentamenetelmän käyttöönoton johdosta tiedottaa verovelvollisille jo ennen taimikoiden perustamis- ja hoitotoimenpiteitä.

Metsänomistajalla on mahdollisuus halutesaan hakeutua arvonlisäverovelvolliseksi. Metsäntutkimuslaitos on laskenut vähennysten markkamäärät sekä ilman arvonlisäveron vaikutusta että ottaen huomioon arvonlisäveron arvioidun vaikutuksen 1 päivän kesäkuuta ja 31 päivän joulukuuta 1994 väliseltä ajalta.

Arvonlisäverottomien vähennysten lasken-

nassa ei ole otettu mukaan vähennysten perusteena oleviin kustannuksiin sisältyvää arvonlisäveroa. Arvonlisäverotus ja tuloverotus pysyisivät näin ollen erillisinä. Tällöin on oletettu, että vähennysten perusteena oleviin kustannuksiin sisältyvä arvonlisävero tulee vähennetyksi arvonlisäverotuksessa. Metsän puhtaan tulon verotuksen valinnut metsänomistaja, joka ei ole hakeutunut arvonlisäverovelvolliseksi, ei voi vähentää metsän uudistamiseen tai taimikonhoitoon liittyviin ostoihin sisältyvän arvonlisäveron osuutta arvonlisäverotuksessa eikä myöskään tuloverotuksessaan.

Jos vähennysten määrissä otettaisiin huomioon arvonlisäveron vaikutus, kaikki pinta-alaperusteisen metsäverotuksen valinneet saisivat vähentää tuloverotuksessaan vähennysten perusteena oleviin kustannuksiin sisältyvän arvonlisäveron osuuden osana keskimääräisiksi määriteltäviä tilakohtaisia vähennyksiä. Tällöin arvonlisäverovelvolliseksi hakeutunut verovelvollinen saisi vähentää saman arvonlisäveron kahteen kertaan, sekä osana tilakohtaisia vähennyksiä että lisäksi vielä arvonlisäverotuksessaan.

Jos Suomi liittyy Euroopan unionin jäseneksi vuoden 1995 alusta, arvonlisäverotus tulee todennäköisesti sovellettavaksi kaikkiin metsänomistajiin. Tällöin myös pinta-alaverotuksen valinneet metsänomistajat vähentäisivät metsän uudistamiseen ja taimikonhoidon kustannuksiin sisältyvän arvonlisäveron vain arvonlisäverotuksessaan. Mahdollisuus valita arvonlisäverovelvollisuus koskisi siten ainoastaan tätä vuotta.

Kahden erisuuruisen vähennyksen, sekä ilman arvonlisäveroa lasketun että arvonlisäveron huomioon ottavan vähennyksen, käyttäminen samanaikaisesti verotuksessa olisi omiaan monimutkaistamaan verotusta. Lisäksi valvonta olisi hallinnollisesti mahdotonta toteuttaa. Metsälautakunnat antavat verohallinnolle atsuorasiirtona tiedot vähennyksistä, joihin verovelvollisella on oikeus. Metsälautakunnilla taas ei ole tiedossaan sitä, onko metsänomistaja valinnut arvonlisäverovelvollisuuden. Verohallinnon olisi erikseen selvitettävä, onko metsänomistaja, jolle on vuonna 1994 myönnetty vähennys, arvonlisäverovelvollinen, ja vielä tarvittaessa korjattava vähennyksen markkamäärä.

Edellä esitetyn perusteella ehdotetaan vuodelta 1994 toimitettavassa verotuksessa otettavaksi käyttöön ilman arvonlisäveroa lasketut

taimikko- ja uudistamisvähennykset. Maatalouden tuloverolain 13 §:n 1 momentin 2 kohta ehdotetaan muutettavaksi siten, että uudistamisvähennys kylvöalueella korotetaan 1 500 markasta 1 600 markkaan hehtaarilta ja istutusalueilla myönnettävä 2 900 markan vähennys korotetaan 3 200 markkaan hehtaarilta. Luontaisen uudistamisen alueille myönnettävä 700 markan vähennys pysyisi ennallaan. Myös 800 markan taimikkovähennys pysyisi ennallaan.

2. Esityksen vaikutukset

Uudistamisvähennyksen korottamisen vaikutus veron tuottoon on riippuvainen siitä, kuinka suuri osa yksityismetsien pinta-alasta jää pinta-alaperusteiseen metsäverojärjestelmään. Myöskään vähennysten bruttomääriä pienentävien metsänparannuslain (140/87) mukaisten metsänparannusavustusten määrästä ja kohdistumisesta ei ole tietoa.

Jos kaikki yksityismetsien pinta-ala jäisi pinta-alaperusteiseen verotukseen, pienenesi ansiotulona verotettava metsän puhdas tulo ehdotettujen muutosten vuoksi ilman avustusten vaikutusta noin 16 miljoonalla markalla. Jos oletetaan, että puolet yksityismetsistä jää pinta-alaperusteiseen verotukseen, olisi vähennysten vaikutus metsän puhtaaseen tuloon noin 8 miljoonaa markkaa.

3. Asian valmistelu

Ehdotus on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä metsäntutkimuslaitoksen ja verohallituksen ehdotuksen pohjalta.

4. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Sitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1994 toimitettavassa verotuksessa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki**maatilatalouden tuloverolain 13 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 15 päivänä joulukuuta 1967 annetun maatilatalouden tuloverolain (543/67) 13 §:n 1 momentin 2 kohta,
 sellaisena kuin se on 12 päivänä marraskuuta 1993 annetussa laissa (936/93), seuraavasti:

13 §
 Verovelvollisella on oikeus maatalouden puhtaasta tulosta erikseen vähentää seuraavat suorittamansa menot jäljempänä mainituin edellytyksin:

2) metsän uudistamismenot (*uudistamisvähennys*), luontaisen uudistamisen alueella 700 markkaa hehtaarilta, kylvöalueilla 1 600 mark-

kaa hehtaarilta ja istutusalueilla 3 200 markkaa hehtaarilta;

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
 kuuta 1994.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1994 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 2 päivänä syyskuuta 1994

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Ilkka Kanerva*

Laki

maatilatalouden tuloverolain 13 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 15 päivänä joulukuuta 1967 annetun maatilatalouden tuloverolain (543/67) 13 §:n 1 momentin 2 kohta,
 sellaisena kuin se on 12 päivänä marraskuuta 1993 annetussa laissa (936/93), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

13 §

Verovelvollisella on oikeus maatilalan metsä-
 talouden puhtaasta tulosta erikseen vähentää
 seuraavat suorittamansa menot jäljempänä
 mainituin edellytyksin:

2) metsän uudistamismenot (*uudistamisvä-*
hennys), luontaisen uudistamisen alueella 700
 markkaa hehtaarilta, kylvöalueilla 1 500 mark-
 kaa hehtaarilta ja istutusalueilla 2 900 markkaa
 hehtaarilta;

2) metsän uudistamismenot (*uudistamisvä-*
hennys), luontaisen uudistamisen alueella 700
 markkaa hehtaarilta, kylvöalueilla 1 600 mark-
 kaa hehtaarilta ja istutusalueilla 3 200 markkaa
 hehtaarilta;

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1994.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodel-
ta 1994 toimitettavassa verotuksessa.